

י"פסימיות היא מותרות שיהודי אינו יכול להרשות לעצמו"

(גולדה מאיר מתוך: ציטוטי אישים)

גולדה מאיר (מאירסון) – ראש הממשלה הרביעי של מדינת ישראל

תאריך לידה: י"א באייר תרנ"ח (3 במאי 1898)

תאריך פטירה: ח' בכסלו תשל"ט (8 בדצמבר 1978)

1906	היגרה מקייב למילווקי שבארצות הברית עם בני משפחתה.
1915	הצטרפה ל"פועלי ציון".
1918	נבחרה לאחת הצירות של מילווקי לקונגרס היהודי האמריקאי.
1921	עלתה ארצה לקיבוץ מרחביה.
1928	מזכירת מועצת הפועלות
1932-1934	חברה בוועד הפועל של ההסתדרות וב"הנשים הפועלות".
1937	השתתפה בקונגרס הציוני בציריך הייתה בעד הצעות <u>ועדת פיל</u> ,
1946	מילאה את מקומו של שרת כראש המחלקה המדינית בסוכנות.
1948-1949	כיהנה בתפקיד השגרירה הראשונה של ישראל בארה"ב.
1949	נבחרה לכנסת הראשונה ומונתה לתפקיד שרת העבודה, בתקופה זו יצא שמה כמדינאית לוחמת ותקיפה וכאישה המעמיקה את קשריה של ישראל עם מדינות העולם השלישי. כיהנה בתפקיד שרת העבודה במשך שבע שנים.
1956-1965	כיהנה בתפקיד שרת החוץ, פעלה רבות לקשירת קשרים הדוקים בין מדינת ישראל הצעירה ובין מדינות מתפתחות באסיה ובאפריקה, פעלה לביסוס יחסים בין ישראל וגרמניה לצורך קבלת שילומים – דעתה הייתה שעל העם הגרמני, שהמיט שואה על יהדות אירופה, לסייע לעם היהודי לבנות את מדינתו העצמאית.
1969	עמדה בראש ממשלת ישראל.
1973	בתקופת כהונתה כראשת ממשלה, באוקטובר 1973, פרצה מלחמת יום הכיפורים כשמצרים וסוריה תקפו את ישראל. המלחמה הייתה קשה במיוחד משום שהיא תפסה את צה"ל בהפתעה, ותנאי הפתיחה של צה"ל היו גרועים. גולדה מאיר ראתה בהחלטתה שלא להורות על גיוס מילואים כללי בערב יום כיפור – שהסתמכה על חוות דעתם של אנשי ביטחון מובהקים כמשה דיין וכחיים בר לב – את טעותה הגדולה ביותר, שעליה, לדבריה, לא הייתה לה נחמה.
1974	נאלצה להתפטר, חודש בלבד לאחר שנבחרה שנית, בעקבות פעילות תנועות מחאה, שמחאתן התגברה עם פרסום דו"ח הביניים של ועדת אגרנט ועם ניסיונה של גולדה להפקיד את תיק הביטחון בידי משה דיין. לאחר פרישתה, עברה להתגורר בקיבוץ רביבים, ובו חיה עד יום מותה.

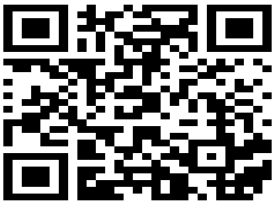
מתוך: ספריית הקונגרס האמריקאי, מתוך אתר פיקיוויקי:

<https://www.pikiwiki.org.il/gallery/?tags=%D7%92%D7%95%D7%9C%D7%93%D7%94+%D7%9E%D7%90%D7%99%D7%A8>

תרומתה הייחודית

גולדה הייתה האישה הראשונה שכיהנה כראש ממשלה במדינת ישראל. היא העמיקה את קשריה של ישראל עם מדינות העולם השלישי. משום שנולדה באוקראינה ובשנות חייה הראשונות חוותה שנה ואנטישמיות, הדגישה את תחושת "היהודי הנווד" וטענה כי עלינו לחזק את המדינה כבית לעם היהודי כדי שהעם יפסיק לנדוד ממקום למקום. היא הדגישה את חשיבות הרגש היהודי ("נפש יהודי הומייה") והסמלים היהודיים.

כשרת העבודה הובילה את עיצובה של מדיניות התעסוקה במדינת ישראל. היו אלה שנים קשות שבהן הגיעו לארץ עולים רבים מאוד. מאיר ואנשי משרדה השקיעו כל מאמץ כדי לצמצם את האבטלה ולשלב עולים חדשים במקומות עבודה. במקביל הובילו אנשי משרד העבודה, בהנהגתה של מאיר, חקיקה של חוקי עבודה מהמתקדמים בעולם לאותה התקופה. חוקים חשובים במיוחד היו 'חוק שעות עבודה ומנוחה', 'חוק חופשה שנתית', הובילה את הקמתו הוא 'הביטוח הלאומי'. מוסד זה מבטיח לתושבי ישראל תשלום בתקופה של אבטלה, לעת זקנה, בעת חופשת לידה וגם אם נפצעו או חלו ואינם יכולים לעבוד

גולדה מאיר מציגה את
הממשלה בפני הכנסת,
ארכיון המדינה, סרטון
ביוטיוב

ראשת הממשלה גולדה מאיר ושר הביטחון משה דיין במלחמת יום כיפור
צילום: רויטרס <https://www.haaretz.co.il/news/politics/.premium-1.2117118>